

Bóg się rodzi

1.	Bóg się rodzi moc truchleje
Pan niebiosów obnażony
Ogień krzepnie blask ciemnieje
Ma granicę nieskończony	
2.	Wzgardzony okryty chwałą
Śmiertelny król nad wiekami
A słowo ciałem się stało
I mieszkało między nami	x2
3.	Cóż masz niebo nad ziemiany
Bóg porzucił szczęście twoje
Wszedł między lud ukochany
Dzieląc z nim trudy i znoje	
4.	Nie mało cierpiało nie mało
Żeśmy byli winni sami
A słowo ciałem się stało
I mieszkało między nami	x2
5.	W nędznej szopie urodzony
Żłób mu za kolebkę dano
Cóż jest czym był otoczony
Bydło pasterze i siano	
6.	Ubodzy was to spotkało
Witać go przed bogaczami
A słowo ciałem się stało
I mieszkało między nami	x2
7.	Podnieś rękę boże dziecię
Błogosław ojczyznę miłą
W dobrych radach w dobrym bycie
Wspieraj jej siłę swą siłą	
8.	Dom nasz i majątność całą
I wszystkie wioski z miastami
A słowo ciałem się stało
I mieszkało między nami	x2